

BİRİNCİ MASAL:

FESLİKANCİ KIZI İLE BEYOĞLU MASALI

Bir varmış bir yokmuş. Evvel zaman içinde kalbur zaman içinde bir Beyoğlu ile feslikancı kızı varmış. Feslikancı kızı okadar güzelmiş ki o köyde, ondan güzeli yokmuş. Gayet yakışıklı olan Beyoğlu'nda ise herkesin gözü varmış. Herkes bey oğluna kendi kızını vermek (evlendirmek) istermiş. Fakat bey oğlu herkesi reddediyormuş çünkü gözü feslikancı kızından başkasını görmüyormuş. Aradan günler gelmiş geçmiş Beyoğlu: ben bu kızı alacağım (evleneceğim) diye kafasına koymuş.

Feslikancı kızı'nın köşklü ve damlı bir evleri varmış. Damın etrafı, köşeleri, evin her yakası feslikancı çiçekleriyle doluymuş. Bu evin, köşkünün önünde bir sokak çeşmesi varmış. Bu sokak çeşmesine bey oğlu her gün atına su vermek için gelirmiş. Beyoğlu her gün geldiğinde, kızla konuşmak için, dama doru yukarıya bakarak: "feslikancı kızı, feslikancı kızı, feslikancının dalı kaç?" feslikancı kız: "üç , defol burdan sende bu yoldan geç git" demiş. Beyoğlu bu söze karşılık: "bir daha söyle çok hoşuma gitti" diyerek atını suladıktan sonra, atına binerek oradan gitmiş. Her gün sabah öğleyin ve akşam geldiğinde Beyoğlu ile feslikancı kızın arasında aynı sözler tekrarlanmış. Beyoğlu'na gönlünü yavaş yavaş kaptıran feslikancı kızı, Beyoğlu'nun geldiğini geriden gördüğü zaman, hemen eline bakracını alarak damdaki feslikancıları sulamaya başlamış. Fakat , Beyoğlu atıyla gelip kızla konuşmak için, dama doru yukarıya bakarak : "feslikancı kızı, feslikancı kızı, feslikancının dalı kaç?" diye konuştuğunda yine aynı cevabı verirmiş. Aradan aylar geçmiş, günler geçmiş, Bir gün feslikancı kızı: "Beyoğlu, Beyoğlu, sizin eviniz nerede? Sizin eviniz yakınmıda, her gün bizim çeşmeye gelip gidiyorsun" demiş. Beyoğlu da: "evet yakın, Mahalledeki köşk bizim evimiz" demiş. Feslikancı kız: "Tamam, çok iyi ozaman peki sen hangi katta uyuyorsun?" demiş. Beyoğlu da: "neden sordun yoksa beni ziyaretimi geleceksin, ben evimizdeki bir katın bir odasında kalıyorum" demiş. Bu konularla ilgili konuşmalar beş altı gün devam etmiş.

Feslikancı kızı, bir gün tabakhaneye giderek bir adama, tilki derisinden bir elbise diktirmiş. Kürklü olan tilki derisinden dikilen elbisenin her bir tüyüne, küçük küçük çanlar taktirmiş. Elbiseyi üzerine giydiği zaman her hareketinde, çanlar ses çıkarırmış. Bir gün, Feslikancı kızı diktirdiği elbiseyi üzerine giyerek Beyoğlu'nun evine gitmiş. Eve girince Beyoğlu'nun tarif ettiği odaya giderek, o sırada uyuyan Beyoğlu'nun başucuna varmış. Feslikancı kızı: " Beyoğlu, Beyoğlu! Kalk ben geldim Beyoğlu" demiş. Kızın sesini duyan Beyoğlu: " feslikancı kızı sen mi geldin, hoş geldin" demiş. Beyoğlu daha uykudan gözlerini açmadan, feslikancı kızı kendini köpek gibi göstermek için ellerini yere koymuş. Hareket ettikçe giydiği elbisedeki çanlardan sesler çıkmaya başlamış. Beyoğlu olduğu yerden doğrularak: "sen feslikancı kızı değilsin kimsin, inmisin yoksa cinmisin" demiş. Feslikancı kız, Beyoğlu'nu korkutmak için; " ben inde değilim cinde değilim ben bir Azrail'im senin canını almaya geldim" demiş. Beyoğlu korkudan titremeye başlamış. Feslikancı kız: "Beyoğlu seni bir sözle affedebilirim, benim dediğimi yaparsan yap, eğer yapmaz isen senin canını şuracıkta alır giderim" demiş. Beyoğlu da: "sen ne emredersen onu yapacağım" demiş. Feslikancı kız, Beyoğlu'na: "sizin atınız varmı ?" demiş. Beyoğlu da: var diye cevap vermiş. Feslikancı kız, Beyoğlu'na: " benim önüme düşüp ahıra gireceksin, atın kıcını üç kere öpeceksin. Ben seni, orada bırakıp gideceğim, herkes kendi işine bakacak" demiş. Feslikancı kız, ahırda atın kuyruğunu kaldırmış ve beyoğluna atın kıcını üç kez öptürmüştü. Feslikancı kız, böyle öpülmez diyerek Beyoğlu'nun kafasını atın kıcına bastırmış ve oradan kaybolmuş. Beyoğlu da korkusundan ahırda bayılmış kalmış. Beyoğlu'nun babası sabahleyin atına yem vermek için ahıra girdiğinde oğlunu baygın halde bulmuş. Babası oğluna sana ne oldu diye sorduğunda Beyoğlu: "ben uyurken etrafında binbir çeşit zil olan biri geldi" diyerek olanları babasına bir bir anlatmış. Beyoğlu sabah olunca atının üzerine binerek feslikancı kızın evinin yanındaki çeşmeye varmış ve dama doru yukarıya bakarak yine: "feslikancı kızı, feslikancı kızı, feslikancının dalı kaç" diyerek sormuş. Feslikancı kız: " üç demiş, defol buradan sende bu yoldan geç git" demiş. Beyoğlu da: "ah! seninle evlensem de ilk gecemizde üç kaşık kanını içsem. Eğer seninle evlenip üç kaşık

kanını içmesem banada, Beyoğlu demesinler” demiş. Feslikancı kız dönerek: “ üç kaşık kan içmek istersin lakin atın kıcını üç kere öpmekte var işin içinde” demiş. Bu sözü duyan Beyoğlu, uyurken yanına gelen kişinin feslikancı kız olduğunu anlamış ve inatlaşarak: kesinlikle seninle evleneceğim demiş. Beyoğlu babasına olan biteni tek tek anlatmış ve ne olursa olsun, feslikancı kızı ile beni evlendireceksin demiş. Babası, felikancı kızını ailesinden istemeye gitmiş. Kızın ailesininde rızası olunca kırk gün kırk gece düğün etmişler. Feslikancı kız, Beyoğlu’nun İlk gecelerinde üç kaşık kanını içeceği sözünü hatırlayarak, yanındaki yardımcısıyla beraber yanında getirdiği tulumun içine pekmez doldurmuş. Üzerindeki gelinliği çıkararak tulumu giydirmişler ve feslikancı kız dolabın içine saklanmış. Kızın yardımcısı Beyoğlu’na belli etmemek için pekmez dolu tulumun yanına oturmuş. Belirli bir zaman sonra odaya gelen Beyoğlu’na, kızın yardımcısı Allah mesut etsin diyerek odadan dışarı çıkmış. Bu arada feslikancı kız dolaptaki perdenin etrafından bütün olan biteni izliyormuş. Beyoğlu yanındaki kamayı çıkararak kız zannettiği tulumun yanına gitmiş. “Atın kıcını üç kez öptürün fakat şimdide üç kaşık kanını içme sırası bana geldi” diyerek, feslikancı kız sandığı tulumu bıçağı saplayarak hemen tahta kaşığa kan sandığı pekmezi doldurmuş. “ Ah! kanın bu kadar tatlıda canın ne kadar tatlıydı senin” demiş. Daha sonra Beyoğlu: “ eyvah ben ne yaptım” diyerek olduğu yerde bayılmış kalmış. Kızın yardımcısı koşarak Beyoğlu’nu ayıltmış ve “biz senin yeminini bildiğimiz için sana tuzak hazırladık. Senin içtiğin tulumdan akan pekmezdir. Feslikancı kız dolapta saklanmaktadır” diyerek, kızı dolaptan dışarı çıkarıp onları barıştırmış. Onlar ermiş muradına biz çıkalım kerevitine.

Derleyen: Fadime ÖNCÜ
HALKLA İLİŞKİLER UZMANI
Kaynak Kişi: Şennur DURUTÜRK

İKİNCİ MASAL:

ÜVEY ANA MASALI

Bir varmış bir yokmuş. Evvel zaman içinde kalbur zaman içinde bir üvey ana varmış. Üvey ananın bir kızı, adamında eski karısından olan bir kızı varmış. Üvey kızını çok kıskanan kadın, kocasından kızını dağa bırakıp gelmesini söylemiş. Çaresiz kalan adam kızını bir gün yanına almış ve gece olacağına yakın dağa bırakıp gelmiş. Kızı bıraktığı yerde bir kabak ağacı varmış. Kabak tak tak diye ses çıkarırmış. Kız kabağa bakıp “ tak tak eden kabakçığım, beni aldatan babacığım” diye ağlamış. Kızın karnı acıkmış. Orada bulunan armut ağacına bakıp

Bana armutlarından yedirirmisin? demiş. Armut ağacında:

Kurtlarımı ayıklarsan yediririm demiş.

Zavallı kız ağacın kurtlarını ayıklamış ve böylece karnını doyurmuş. Sonra kız oradan

geçen bir hayvan görmüş. Hayvana:

Beni sırtına bindir demiş. Hayvanda:

Yaralarımı temizlersen seni bindiririm demiş.

Kız, babasının yanına dönmeyi umut ediyormuş. Hayvanın yaralarını temizleyip, hayvanın sırtına binmiş. Gide gide bir koca karının evine gelmişler. Kız, koca karıya:

Burada misafir olabilir miyim? Diye sormuş. Koca karıda:

Eğer bitlerimi ayıklarsan kalabilirsin, demiş.

Kız koca karının bitlerini ayıklamış. Bahçedeki kazlara bakmış. Bir çay kenarına gelmişler. Koca karı kızı: “Bu çayın kenarında bekle, ak su gelirse dalma, kara su gelirse gene dalma, sarı su gelirse dal” demiş.

Kız, beklemiş, beklemiş, sarı su gelince çaya dalmış. Çıktığında ise her yeri altın olmuş. Bu şekilde eve doğru yola çıkmış. Evlerinin önüne geldiğinde, horozları:

Ü ürü üüü, Ayseli ablam, altına batmış geliyor diye ötmüş. Üvey ana:

Sus ağzı kapanasica diye darılmış.

Horoz yine ötmüş. Üvey ana yine darılmış. Sonra bakmışlar ki gerçekten kız altına batmış geliyor. Üvey ananın canı sıkılmış. Kocasına hemen kendi kızını da dağa bırakıp gelmesini söylemiş. Adam, üvey kızını almış dağa götürürken koca kariya rast gelmişler. Koca karı kızı kazlara bakmasını söylemiş, ama kız:“Ben buraya kaz bakmaya değil, hanım olmaya geldim” demiş.

Bunun üzerine kızı çayın başına götürmüş:

Sen burada bekle, demiş. Ak su gelirse dalma, sarı su gelirse gene dalma, kara su gelirse

dal demiş.

Kız, beklemiş, beklemiş, kara su gelince hemen dalmış. Çıkınca birde bakmış ki her yeri katran olmuş. Böylece evin yolunu tutmuş. Evin horozu kızı görünce:

Ü ürü üüü, ablam katranlara boyanmış geliyor, demiş.

Bunu duyan üvey ana horoza kızmış. Tekrar aynı şeyi söyleyen horoza:

Sus geberesice diyerek küsmüş.

Bir süre sonra bir de bakmışlar ki, gerçekten kız katranlara bulanmış geliyor. Kız içere girmiş ve bir döşeğe yatmış. Döşeğe yapışan kızı yıkamak için bir kazan su ısıtmışlar. Kızı kazanın içine atmışlar. Katranlar çıkmayınca kazanın altına daha çok odun atmışlar. Kız oracıkta ölüvermiş. Böylece Ayseli kız hanım olmuş ve muradına ermiş.

Derleyen: Fadime ÖNCÜ
HALKLA İLİŞKİLER UZMANI